

ham med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 2. — Vædringsforslaget under Nr. 3 gaaer ud paa, at det sidste Stykke af § 3, der lyder saaledes: „Paadrager Noget sig Restance med Afgiftens Erlæggelse for mere end eet Qvartal, ophører hans Ret til Handel med Brændevin, indtil Restancen er betalt“, skal udelades, og at der istedetfor skal indskydes en ny Paragraph som § 5 af et tilsvarende Indhold. Seg skal i saa Henseende henlede Opmærksomheden paa, at den citerede Tilføielse til § 3, der blev indstemt i samme ved 2den Behandling, ikke er fuldstændig correct, idet Afgifterne ifølge Næringsloven nemlig erlægges sammen med de øvrige communale Afgifter, hvilke vel nogle Steder erlægges qvartalsviis, men andre Steder derimod halvaarsviis. Bestemmelsen om Følgen af at paadrage Restance „for mere end eet Qvartal“ er altsaa ikke ganske passende. Udvalget har derfor omredigeret hele den citerede Bestemmelse og derved tillige søgt at nærme sig til de Udtalelser, som om dette Punkt fremkom ved 2den Behandling fra den ærede Ministers Side. Udvalget har navnlig foreslaaet en Tilføielse, som det maa ansee for nødvendig, nemlig, at der skal optages Ordene: „uden at dog hans Afgifts-pligt derved bortfalder“, hvilke udgjøre den sidste Linie i Vædringsforslaget, som ærede Medlemmer ville see. Det vilde jo nemlig være uheldigt, om Vedkommende ved en Fortolkning af Næringsloven af 1857, der maaskee ikke ligger saa aldeles fjernt, skulde blive stillet saaledes, at han kunde opnaa en Pengesfordeel ved, at hans Brændevinshandel blev standset i nogen Tid. Naar man imidlertid fastslaar, at Afgiftspligten ikke bortfalder, medens Handelen paa Grund af Restance er ophørt, vil ialfald hin Sværding være affaaen. Der har heller ikke været nogen Betænkelighed ved at vedtage en saadan Bestemmelse; thi Vedkommende kan jo i ethvert Tilfælde frigjøre sig for, at Afgiften vedbliver at løbe paa ham, ved at frastige sig sit Næringsbeviis paa Brændevinshandel, Noget, som han gjør haade for bestandig og paa Tid. Han sættes altsaa ikke ved Udvalgets Forslag, paa Grund af sin Uformuenhed, under et Tryk, som han ikke er istand til at fjerne fra sig. — Under Nr. 4

har Udvalget foreslaaet, at der skal indskydes en ny § 4, saalydende: „Forsaa vidt den i Lov 29de Decbr. 1857 § 72 og nærværende Lovs § 3 ommeldte Afgift af Gæstgiveri (Krohold), Brændevinshandel og Bøværningsnæring af vedkommende Byraad, Communalbestyrelse eller Amtsraad fastsættes til et Beløb, der overstiger Afgiftens laveste Grænde, skal det Overstydende udeelt tilfalde vedkommende communale Kasse, medens det i § 72 fastsatte Delingsforhold mellem Statskassen og vedkommende communale Kasser vedbliver at bestaae, forsaavidt angaaer den Deel af Afgiften, der ikke overstrider dennes mindste lovbestemte Beløb.“ Den Afgift, som er fastsat i Næringslovens § 72 og i nærværende Lovforslags § 3, har nemlig foruden sin fiscale Betydning vistnok ogsaa den Hensigt, at den skal tjene som en Regulator i Tilfælde af, at Brændevinsnæringen tager et saadant Opsving og saadan Overhaand, at man maa ansee det for gavnligt, gennem en Forhøielse af Afgiften at lægge et Tryk paa den. Denne Hensigt med Afgiften er imidlertid ikke ganske bleven opnaaet i Virkeligheden, idet der, hvad der ved 2den Behandling blev fremhævet fra flere Sider paa mange Steder, stadig har været en Utilbøielighed til at bestaae denne Næring høiere end nødvendig, da Afgiften eller ialfald en væsentlig Deel af Afgiften skulde tilfalde Statskassen. Ved den nu foreslaaede Bestemmelse vil man fjerne denne Hindring for at benytte Afgiften i Overensstemmelse med Hensigten i Næringslovens § 72, og Udvalget har derfor troet det rigtigst at stille Vædringsforslaget under Nr. 4. — Under Nr. 5 har Udvalget endvidere foreslaaet at indsætte en ny Paragraph, § 7, saalydende: „Det paahviler Sogneraadene for Landets Vedkommende i Forbindelse med Politimesteren at vaage over, at ulovlig Brændevinshandel og Udskænkning ei finder Sted, og kan offentlig Politislags Anlæg for de nævnte Lovovertrædelser ikke nægtes, naar Saadant af vedkommende Sogneraad forlanges.“ Det vil være i ærede Medlemmers Grindring, at den Tanke, som ligger til Grund for dette Forslag, blev fremsat af et Medlem ved Sagens 2den Behandling. Skøndt nu Udvalget maa fastholde, at Politimestrene ex officio have at vaage